

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศคือการศึกษา ความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมืองขึ้นอยู่กับการศึกษาของคนในบ้านเมืองนั้น ประเทศที่ประชากรมีระดับการศึกษาต่ำแม่จะมีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์เพียงใด รายได้ของประชากรชาตินั้นก็จะต่ำเพราะขาดกำลังคนที่จะนำทรัพยากรธรรมชาติไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงข้ามกับประเทศที่ประชากรมีการศึกษาสูง แม่จะไม่สมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ แต่ก็สามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ามีฐานะทางเศรษฐกิจดีและมั่นคง การศึกษามีใช้แต่เพียงเพื่อช่วยให้ประชากรอ่านออกเขียนได้ และมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอันจะนำไปสู่ความเจริญทางด้านวัตถุ แต่ยังไม่ช่วยฝึกอบรมให้คนรู้จักช่วยหาความรู้อันเป็นประโยชน์ มีสติปัญญา คิดเป็น ตัดสินใจได้ถูกต้อง มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ มีศีลธรรม วัฒนธรรม มีความรับผิดชอบหน้าที่ของตน สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะ เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่บ้านเมืองต้องการ¹

ปัจจุบันการศึกษาของชาติกำลังขยายตัว เนื่องจากประชาชนมีความสนใจต่อการศึกษาและได้ส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนมากขึ้น ตลอดจนการที่รัฐได้ขยายการศึกษาภาคบังคับออกเป็น 7 ปีและการเพิ่มอัตราพลเมืองอย่างรวดเร็ว

¹บุญถิ่น อัตถากร, "การสร้างผู้นำของอนุชนเพื่อกำลังอำนาจและความมั่นคงของชาติ," วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร 2503.

ทำให้จำนวนนักเรียนทุกระดับการศึกษาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา จากสถิติในปี พ.ศ. 2508 มีนักเรียนระดับประถมศึกษาประมาณ 4,445,000 คน คาดว่าในปี พ.ศ. 2529 จะมีนักเรียนระดับประถมศึกษาเพิ่มขึ้นเป็น 9,663,000 คน เฉลี่ยจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นประมาณปีละ 250,000 คน² ดังนั้นกรมการฝึกหัดครู จึงได้วางโครงการ 10 ปีขึ้นไปในปี 2500 มุ่งผลิตครูประถมให้ได้ปีละ 84,000 คน ตั้งแต่ปี 2510³ อย่างไรก็ตามก็ยังปรากฏว่าขาดแคลนครูอีก กรมการฝึกหัดครูจึง ได้เปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถมสำหรับครูจบประโยคมัธยมศึกษาตอน ปลาย เป็นหลักสูตรระยะสั้นใช้เวลาศึกษา 1 ปีเพิ่มขึ้นอีกหลักสูตรหนึ่ง การผลิต ครูประกาศนียบัตรประโยคครูประถมนี้จะช่วยเพิ่มครูประถมได้ประมาณปีละ 2,000 คน ถึง 2,400 คน และสามารถขยายรับนักเรียนประถมเพิ่มได้อีกปีละประมาณ 70,000 คน⁴ นอกจากนี้กรมการฝึกหัดครูได้วางโครงการผลิตครูประถมให้ได้ปีละ 10,000 คน ในปี 2514 เป็นต้นไป เพื่อบรรเทาการขาดแคลนครูประถมและช่วยให้ครูจบประโยค มัธยมศึกษาตอนปลายได้มีโอกาสศึกษาต่อ⁵

ตามโครงการผลิตครูประถมตามหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม กรมการฝึกหัดครูมุ่งผลิตเพื่อไปสอนโรงเรียนประถมโดยตรง ลักษณะของหลักสูตร มี ดังนี้

²บุญถิ่น อัตถากร, เรื่องนารูของกรมการฝึกหัดครู (พระนคร: โรงพิมพ์ คุรุสภา, 2511), หน้า 6.

³เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

⁴กรมการฝึกหัดครู, สรุปผลงานโดยสังเขปครบรอบ 15 ปีของกรมการ ฝึกหัดครู (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2512), หน้า 36.

⁵เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

หลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถมสำหรับครูประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นหลักสูตรสำหรับฝึกอบรมผู้ที่ทำการสอนในชั้นประถมศึกษา มีกำหนดเวลาเรียน 1 ปี ประกอบด้วยวิชาสามัญและวิชาพิเศษ 35 หน่วยกิต วิชาการศึกษา 20 หน่วยกิต รวม 55 หน่วยกิต⁶

หลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถมรับครูประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายทุกสาขา คือ ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์ ศิลปะ ทั่วไป และอาชีพฯ ฉะนั้น ความรู้พื้นฐาน และความถนัดทางด้านวิชาการของนักเรียนจึงแตกต่างกัน ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่านักเรียนประกาศนียบัตรประโยคครูประถมที่มีความรู้พื้นฐานประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสาขาต่างกัน มาเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม จะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน ปรับปรุงหลักสูตรและเป็นข้อมูลในการพิจารณาปรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ต่อไป ทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อยอด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในหมวดวิชาสามัญ วิชาการศึกษาของนักเรียนประกาศนียบัตรประโยคครูประถมที่มีพื้นฐานความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสาขาต่างกัน

⁶กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม สำหรับครูมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2510 (พระนคร: โรงพิมพ์การศาสนา, 2510), หน้า 1 - 3.

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนประกาศนียบัตรประโยคครูประถมที่มีความรู้พื้นฐาน
ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกวิทยาศาสตร์ ศิลปะ ทั่วไป และอาชีพะ
มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในหมวดวิชาสามัญแตกต่างกัน
2. นักเรียนประกาศนียบัตรประโยคครูประถมที่มีความรู้พื้นฐานประโยค
มัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกวิทยาศาสตร์ ศิลปะ ทั่วไป และอาชีพะ มีสัมฤทธิ์ผล
ทางการเรียนในหมวดวิชาการศึกษาแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตเฉพาะนักเรียนประกาศนียบัตรประโยคครู
ประถม ที่มีความรู้พื้นฐานประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม
คือนักเรียนประกาศนียบัตรประโยคครูประถมที่จบประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย
แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะ แผนกทั่วไป และแผนกอาชีพะ ซึ่งเข้าเรียน
ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม พุทธศักราช 2510 เริ่มเข้าเรียน
ในภาคต้นปีการศึกษา 2512 เท่านั้น
2. ศึกษาเฉพาะสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนประกาศนียบัตรประโยคครูประถม
ในหมวดวิชาสามัญ ได้แก่วิชาภาษาไทยและวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาการศึกษา
และสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยของทั้ง 2 หมวดวิชา

ข้อตกลงเบื้องต้น

การสอนของอาจารย์ผู้สอนทุกคนเป็นมาตรฐานเดียวกัน และคะแนนที่
เก็บรวบรวมได้ถือว่าได้จากการทดสอบที่เชื่อถือได้

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

สภาพทางร่างกายและจิตใจของนักเรียนอาจมีอิทธิพลต่อการวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ทำให้ผลที่ได้คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง และเมื่อนำผลมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบอาจจะคลาดเคลื่อนได้

คำจำกัดความ

หลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม หมายถึงหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม สำหรับผู้จบประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2510

นักเรียนประกาศนียบัตรประโยคครูประถม หมายถึงนักเรียนที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม เข้าเรียนในภาคต้นปีการศึกษา 2512 มีพื้นฐานความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกออกเป็น 4 สาขาคือ

1. ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์
2. ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายแผนกศิลปะ
3. ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายแผนกทั่วไป
4. ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายแผนกอาชีพ

วิชาสามัญ หมายถึงวิชาสามัญในหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถมที่ผู้วิจัยศึกษา ได้แก่วิชาต่อไปนี้

1. วิชาภาษาไทยมี 3 รายวิชาได้แก่
 - 1.1 การใช้หลักภาษาไทย 1
 - 1.2 หลักภาษาไทย 1
 - 1.3 ประวัติวรรณคดี
2. วิชาภาษาอังกฤษ มี 3 รายวิชาได้แก่
 - 2.1 ภาษาอังกฤษ 6
 - 2.2 ภาษาอังกฤษ 7
 - 2.3 ภาษาอังกฤษ 8

วิชาการศึกษ หมายถึงวิชาการศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตร
ประโยคครูประถม ผู้วิจัยแยกออกเป็น 3 หมวดได้แก่

1. หลักการศึกษา มี 1 รายวิชาได้แก่วิชาหลักการศึกษา
2. พัฒนาการของเด็กและจิตวิทยาการศึกษา มี 2 รายวิชาได้แก่
 - 2.1 พัฒนาการเด็ก
 - 2.2 จิตวิทยาการศึกษา
3. หลักการสอนและวิธีการสอน มี 6 รายวิชาได้แก่
 - 3.1 หลักการสอน
 - 3.2 วิธีสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา
 - 3.3 วิธีสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา
 - 3.4 วิธีสอนคณิตศาสตร์ในชั้นประถมศึกษา
 - 3.5 วิธีสอนวิทยาศาสตร์ในชั้นประถมศึกษา
 - 3.6 วิธีสอนสังคมในชั้นประถมศึกษา

สมฤทธิผลทางการเรียน หมายถึงคะแนนที่ได้จากการวัดผลการเรียน
ตลอดการศึกษาของแต่ละวิชาตามระเบียบการวัดผลวิชานั้น ๆ

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนฝึกหัดครูหลายท่านทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ที่ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทางในการวิจัยเรื่องนี้ ดังต่อไปนี้

ถาวร สุงกง⁷ ได้วิจัยเรื่องสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของวิทยาลัยครูสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษในด้านความเข้าใจ ไวยากรณ์ การใช้ศัพท์ การอ่านเอาใจความ และศึกษาว่าความแตกต่างในเรื่องเพศ ที่อยู่ชั้นเรียน และสถานศึกษาเดิมจะมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างไร ใช้แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจำนวน 100 ข้อ ค่าความเชื่อถือได้ 0.790 และความแม่นยำ 0.830 สรุปผลได้ดังนี้

1. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในวิทยาลัยทั้งสามแห่งอยู่ในระดับปานกลาง
2. ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านความเข้าใจไวยากรณ์ การใช้ศัพท์ และการอ่านเอาใจความ มีค่าสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ แสดงว่าทั้งสามด้านมีองค์ประกอบรวมในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. นักเรียนหญิงมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนในชั้นปีที่ 2 มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงกว่านักเรียนปีที่ 1 สถานศึกษาเดิมและที่อยู่ไม่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน

⁷ถาวร สุงกง, "สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาระสาณมิตร 2510. (อัคราเนา)

อัจฉรา วีรพันธ์⁸ ได้เปรียบเทียบสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียน
ประกาศนียบัตรประโยคครูประถมที่จบประโยคมัธยมศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ
ปีการศึกษา 2510 วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก โดยใช้คะแนนรวมสุดท้าย
ของนักเรียนฝึกหัดครู ป.ป.ที่สำเร็จการศึกษา 2510 จำนวน 72 คน สายสามัญ
61 คน สายอาชีพ 11 คน ปรากฏผลว่านักเรียนฝึกหัดครู ป.ป.วิทยาลัยพิบูลสง-
คราม พิษณุโลก ไม่ว่าจะจบประโยคมัธยมศึกษาสายสามัญและสายอาชีพต่างก็มี
สัมฤทธิผลทางการเรียนทัดเทียมกัน

ธีระ บุญเจริญ⁹ ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนฝึกหัดครู ป.ป.
วิทยาลัยครูอุบลราชธานี ประจำปีการศึกษา 2510-11 เพื่อ

1. เปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนฝึกหัดครู ป.ป.ระหว่างนักเรียน
ที่จบประโยคมัธยมสายสามัญกับสายอาชีพในเรื่อง คะแนนจากมัธยมศึกษาตอนปลาย
คะแนนในระดับ ป.ป.ในหมวดวิชาการศึกษา
2. เปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างรุ่นและระหว่างเพศ
3. หาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนมัธยมศึกษาตอนปลายและคะแนนใน
ระดับ ป.ป.คะแนนหมวดวิชาการศึกษาของนักเรียน

⁸อัจฉรา วีรพันธ์, "เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ป.ป.
สายสามัญและสายอาชีพ วิทยาลัยครูพิษณุโลก ปีการศึกษา 2510;" วารสารวิชาการ
วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม, 1 (สิงหาคม, 2512), หน้า 18-20.

⁹ธีระ บุญเจริญ, "การศึกษานักเรียนฝึกหัดครูที่เข้าศึกษาตามหลักสูตร
ประกาศนียบัตรประโยคครูประถม ณ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี ในปีการศึกษา
2510-2511," วารสารศูนย์ศึกษา, 6 (มิถุนายน, 2512), หน้า 64-72.

ปรากฏว่านักเรียน ป.ป.ที่จบประโยคมัธยมศึกษาสายสามัญได้คะแนนเฉลี่ย 2.85 และ นักเรียน ป.ป.ที่จบประโยคมัธยมศึกษาสายอาชีพได้คะแนนเฉลี่ย 2.47 และคะแนนของนักเรียน ป.ป.จากสายอาชีพกระจายมากกว่าคะแนนของนักเรียน ป.ป.จากสายสามัญ

ละเอียดยุค บุญเกิด¹⁰ ได้วิจัยเรื่องคุณลักษณะของครูกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงประกาศนียบัตร-การศึกษาระดับสูง ในหมวดวิชาบังคับและคุณลักษณะของครู ของนักเรียนที่มีพื้นความรู้ ม.ศ.5 และ ป.กศ. กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียน ป.กศ.สูงวิทยาลัยครูจันทระเกษมจำนวน 205 คน การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสำรวจคุณลักษณะของครูรวม 9 ประการ และคะแนนการเรียนวิชาสามัญบังคับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วย t - test เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาสามัญ วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของครูที่มีต่อการฝึกสอน และคำนวณหาค่า สัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ของคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน โดยวิธี ดูลิตเทิล (Doolittle) สรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีคุณลักษณะของครูแตกต่างกัน นักเรียนหญิงมีคุณลักษณะในด้านการสอน และความมีเหตุผลเป็นประชาธิปไตยสูงกว่านักเรียนชาย แต่นักเรียนชายมีคุณลักษณะในด้านส่งเสริมให้กำลังใจสูงกว่านักเรียนหญิง

¹⁰ละเอียดยุค บุญเกิด, "คุณลักษณะของครูกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน", วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2513.

(อัครสำเนา)

2. นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ มศ.5 และ ป.กศ.มีคุณลักษณะของครูต่างกันเพียงคุณลักษณะเดียว คือ ด้านสัมพันธภาพกับนักเรียน นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ ป.กศ.มีคุณลักษณะด้านสัมพันธภาพกับนักเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ มศ.5
3. ทุกรายวิชาการศึกษา นักเรียนหญิงมีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย และนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ ป.กศ.มีผลการเรียนในหมวดวิชาการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ มศ.5
4. ผลการเรียนวิชาภาษาไทยนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายเพียงวิชาเดียวคือ หลักภาษาไทย ถ้าพิจารณาทั้งหมดภาษาไทยนักเรียนหญิงและชายมีผลการเรียนเท่ากัน นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ ป.กศ.มีผลการเรียนในวิชาการใช้ภาษา สูงกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ มศ.5 แต่เมื่อพิจารณารวมทั้งหมดวิชาภาษาไทย นักเรียนทั้งสองพวกมีผลการเรียนไม่แตกต่างกัน
5. ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนหญิงมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย และนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ มศ. 5 มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ ป.กศ.
6. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรวมของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย แต่นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ มศ. 5 และ ป.กศ.มีผลการเรียนปาน ๆ กัน
7. ผลการฝึกสอนนักเรียนชายมีผลการฝึกสอนดีกว่านักเรียนหญิง แต่เมื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ มศ.5 และ ป.กศ.ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน
8. คุณลักษณะของครูที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในทางบวกได้แก่คุณลักษณะในด้านการสอน แนะนำ เหตุผล และยุติธรรม ส่วนคุณลักษณะที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในทางลบ ได้แก่คุณลักษณะในทางส่งเสริมเมตตา บุคลิก อุปการะและสัมพันธ์

เพ็ญศรี ชีระวรารพฤษ¹¹ ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาการ
 ศึกษาของนักเรียนฝึกหัดครูหลักสูตร ป.ป. และ ป.กศ. ประจำปีการศึกษา 2512
 ในวิทยาลัยครู 8 แห่ง ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 777 คน เป็น
 นักเรียน ป.ป. 329 คน ป.กศ. 448 ใช้แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
 วิชาการศึกษาประกอบด้วยข้อสอบหมวดจิตวิทยาและพัฒนาการเด็ก หมวดหลัก
 การศึกษา หมวดหลักการสอนและวิธีสอน ค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ
 มีค่า .85 เป็นเครื่องมือในการวิจัย ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียน ป.ป. มีความรู้ความเข้าใจในหมวดการศึกษา หมวด
 จิตวิทยา และพัฒนาการเด็กกับหมวดหลักการศึกษาสูงกว่าระดับปานกลางเล็กน้อย
 มีความรู้ความเข้าใจในหมวดหลักการสอนและวิธีการสอนสูงกว่าระดับปานกลาง
 เล็กน้อย

2. นักเรียน ป.กศ. มีความรู้ความเข้าใจหมวดจิตวิทยาและพัฒนาการ
 เด็กกับหมวดหลักการศึกษาต่ำกว่าระดับปานกลางเล็กน้อย มีความรู้ความเข้าใจ
 หมวดหลักการสอนและวิธีสอนสูงกว่าระดับปานกลางเล็กน้อย

3. ความรู้ความเข้าใจในหมวดวิชาการศึกษาแต่ละหมวด และรวม
 ทุกหมวดของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. มีความแตกต่างกันในกลุ่มไม่มากนัก

4. นักเรียน ป.ป. มีความรู้ความเข้าใจในวิชาการศึกษาแต่ละหมวด
 และรวมทุกหมวดดีกว่านักเรียน ป.กศ. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

¹¹ เพ็ญศรี ชีระวรารพฤษ, "เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาการศึกษา
 ของนักเรียนฝึกหัดครู หลักสูตร ป.ป. และ ป.กศ. ในสถานฝึกหัดครู ประจำปี
 การศึกษา 2512," วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2513. (อัคราเนา)

5. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจระหว่างหมวดจิตวิทยาและพัฒนาการเด็กกับหมวดหลักการศึกษา และกับหมวดหลักการสอนและวิธีสอนของนักเรียน ป.ป.อยู่ในระดับต่ำ นักเรียน ป.กศ.อยู่ในระดับปานกลาง และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียน ป.ป.มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจระหว่างหมวดหลักศึกษากับหมวดหลักการสอนและวิธีสอน สูงกว่านักเรียน ป.กศ.อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นันทิยา ชุมชรา¹² ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการฝึกสอนของนักเรียน ป.กศ.และนักเรียน ป.ป.เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านกาฝึกสอนของนักเรียน ป.กศ.และ ป.ป.ที่ได้ทำการฝึกสอนนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ใช้แบบสอบถามวัดผลการฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาเกี่ยวกับด้านคุณลักษณะของครู ความสามารถในการใช้ทฤษฎีการศึกษาจำนวน 17 ข้อ มีความเชื่อถือได้ 0.70 กับกลุ่มตัวอย่างได้แก่อาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงที่นิเทศก์การฝึกสอนนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ.จากวิทยาลัย 8 แห่ง จำนวน 427 คน และทำการวัดสัมฤทธิ์ผลทางการสอนของนักเรียน ป.ป.จำนวน 427 คนและ ป.กศ. 427 คน ในปี 2512 เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการฝึกสอนด้วยวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance) ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะของครู

ก. นักเรียน ป.ป.มีคุณลักษณะของครู มีความสามารถทางด้าน การสอน และการใช้ทฤษฎีการศึกษาสูงกว่าระดับปานกลางมาก

¹²นันทิยา ชุมชรา, "การศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการฝึกสอนของนักเรียน ป.กศ.และ ป.ป.," วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2513. (อักษรณ์)

ข. นักเรียน ป.กศ. มีคุณลักษณะของครู มีความสามารถทางด้านการสอน การใช้ทฤษฎีการศึกษาสูงกว่าระดับปานกลางมาก

2. ผลการฝึกสอน

ก. ผลการฝึกสอนในค่านบุคลิกที่แสดงออกในห้องเรียนนักเรียน ป.กศ. สูงกว่านักเรียน ป.ป.

ข. ผลการฝึกสอนในค่านนิสัยการทำงานในห้องเรียน นักเรียน ป.ป. สูงกว่านักเรียน ป.กศ.

ค. ผลการฝึกสอนในค่านการเตรียมการสอนของนักเรียน ป.ป. สูงกว่านักเรียน ป.กศ.

3. นักเรียน ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในด้านการสอน วิธีการสอน อุปกรณ์การสอน และการใช้อุปกรณ์การสอน และความสามารถในการใช้ภาษาสูงกว่านักเรียน ป.ป.

สำหรับการวิจัยของต่างประเทศที่เกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนครูที่ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางดังนี้ คือ

แนสท์¹³ ได้ศึกษาคนควาเพื่อเปรียบเทียบว่า การเตรียมครูมัธยมโดยให้เรียนวิชาการศึกษาระยะละ 2 ชั่วโมงและระยะละ 1 ชั่วโมง จะให้ผลแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือทดสอบครูมัธยมที่จบจาก Central Michigan College Education จำนวน 77 คน เป็นครูที่เรียนวิชาการศึกษาระยะละ 2 ชั่วโมง 48 คน เรียนระยะละ 1 ชั่วโมง 29 คน ผลการ

¹³Nash Curtis E., "A Comparison of two plans for the preparation of Secondary School Teachers," Journal of Educational Research, 68(May, 1955), pp. 687-692.

ค้นคว้าปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องคุณลักษณะของครูทั้งสองกลุ่ม แต่ครูกลุ่มแรกสามารถนำหลักการสอนไปใช้ได้ดีกว่าครูกลุ่มหลัง

โพพเพน สแตนดี และแมฟไรค¹⁴ ได้ทำการวิจัยเพื่อตอบปัญหาที่ว่า เกรดในวิชาการศึกษาสูงกว่าเกรดในวิชาอื่นหรือไม่ โดยใช้ใบแจ้งผลการเรียน (transcript) ของครูที่สำเร็จปริญญาตรีการศึกษาจากระดับอุดมศึกษา ในอินเดียนา จำนวน 804 คน จากโรงเรียนรัฐบาลในอินเดียนา 24 แห่ง เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเกรดเฉลี่ยของวิชาการศึกษาและวิชาอื่น โดยใช้ t-test ปรากฏว่าเกรดเฉลี่ยในวิชาการศึกษาและวิชาอื่น ไม่มีความแตกต่างกันทั้งครูประถมและครูมัธยม

ฮัลลิเวล¹⁵ ได้อ้างถึงการวิจัยของเบอร์รีและเพื่อน ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมเป็นครูและความสำเร็จของผู้เริ่มเป็นครูในรัฐฟลอริดาซึ่งเป็นรัฐที่ไม่บังคับให้ครูเรียนวิชาการสอน โดยเปรียบเทียบความสำเร็จของครูประถมที่เรียนวิชาการสอนมากกว่า 1 รายวิชา จำนวน 21 คน กับผู้ที่ไม่ได้เรียนวิชาการสอนจำนวน 15 คน ใช้คะแนนจากทะเบียน การสังเกต และ

¹⁴ Pophan, W. James, and Stander, Lloyd S., "Snap Courses in Teacher Education," The Journal of Teacher Education, 11(March, 1960), pp. 31-32.

¹⁵ Halliwell, Joseph W., "A Review of the Research Comparing the Teaching Effectiveness of Elementary School Prepared in Intensive Teacher Training Programs and in the Regular Undergraduate Programs," The Journal of Teacher Education, 15(June, 1964), pp. 190-191.

แบบวัดเทคนิคในการสอน เป็นเครื่องมือในการค้นคว้า ผลปรากฏว่าครูที่ได้รับการอบรมเต็มที่ จะมีความสำเร็จในทุก ๆ ด้านมากกว่าครูที่ไม่ได้รับการเตรียมเพื่อประกอบอาชีพครู หรือได้รับการเตรียมน้อยกว่า เบอร์รี่ได้สรุปว่าวิชาการสอนส่งผลต่อความสำเร็จในการสอน

ฮัลลิเวล¹⁶ ได้กล่าวถึงการวิจัยของคูเปอร์และเอลสเบรีว่า ได้ศึกษาเปรียบเทียบโปรแกรมในการฝึกหัดครู 2 แบบ พบว่าครูที่ได้เรียนวิชาการศึกษาระหว่างเวลา 4 ปี จะมีประสิทธิภาพในการสอนสูงกว่าครูจากวิทยาลัยเดียวกัน แต่เรียนวิชาการศึกษาในช่วง 2 ปีหลัง

วิลค์และคัท¹⁷ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาการและวิชาจิตวิทยาของนักเรียนฝึกหัดครู 4 กลุ่ม คือ นักเรียนฝึกหัดครูหญิง วิชาภาษาอังกฤษ วาทยศิลป์ จำนวน 110 คน นักเรียนฝึกหัดครูหญิง ประถมศึกษาจำนวน 495 คน นักเรียนฝึกหัดครูชาย วิชาภูมิศาสตร์จำนวน 104 คน และนักเรียนฝึกหัดครูชาย วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์จำนวน 129 คน ในการเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาจิตวิทยา วิลค์และคัทได้ใช้ข้อสอบวิชาจิตวิทยาเป็นเครื่องมือในการวิจัย ปรากฏผลว่าผลการเรียนวิชาจิตวิทยาของนักเรียนทั้ง 4 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ดิกสัน¹⁸ ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะ ทศนคติต่ออาชีพครู ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการศึกษา ระหว่างนักเรียนฝึกหัดครูของสหราชอาณาจักรและ

004622

¹⁶ Ibid., p. 185.

¹⁷ Wilk, Roger E. and others, "Student Personal Research in Teacher Education," Review of Educational Research, 37(June, 1967), p.222.

¹⁸ Dickson, George E., "International Teacher Education Research: The New Frame of Reference for Teacher Education Reform," The Journal of Teacher Education, 18(February, 1967), pp. 217-224.

สหรัฐอเมริกา โดยใช้แบบทดสอบบุคคลิกลักษณะของแผน แบบทดสอบข้อสอบทั่วไปของ The MTAI ข้อสอบวิชาทั่วไปและข้อสอบวิชาการศึกษาของ ETS ปรากฏผลในเรื่องสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาการศึกษาวานักเรียนฝึกหัดครูของสหราชอาณาจักรมีความรู้วิชาการศึกษาน้อยกว่านัก เรียนฝึกหัดครูสหรัฐอเมริกา และคิดสันได้สรุปว่า โครงการของสหราชอาณาจักรได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิชาทั่วไปและวิชาการศึกษาในด้านความมุ่งหมาย เนื้อเรื่องและความเข้าใจ ได้ผลดีกว่าโครงการของสหรัฐอเมริกา

เมอร์ฟี 19 ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบประสบการณ์ในการเตรียมการสอน ปัญหาที่พบเมื่อออกเป็นครู การสอนที่นักเรียนได้รับก่อนออกเป็นครู ระหว่างบุคคล 2 กลุ่ม คือ กลุ่มครูประณซึ่งมีประกาศนียบัตรการสอนจำนวน 95 คน และกลุ่มที่อยู่ในโครงการสอนปีที่ 5 จำนวน 75 คน ปรากฏผลว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องประสบการณ์เตรียมเป็นครู ปัญหาที่พบเมื่อออกเป็นครู และไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องปัญหาจากผู้ร่วมงาน เมอร์ฟีได้เสนอแนะว่าควรจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมเป็นครูประณให้กับพวกที่ยังไม่ได้รับปริญญา

19 Murphy, James Patrick, "A Comparison of two Programs for the Preparation of Elementary Teachers at the University of Wisconsin-Milwaukee," Dissertation Abstracts, 29(March, 1964), p. 3029.